

KARAGÖZ VE HACİVAT'LA ATASÖZLERİMİZ

9. BÖLÜM

Hacivat: Karagöz'üm bu ne dalgınlık böyle?

Karagöz: Aklımı karıştırma, ben kimseye dargın falan değilim.

Hacivat: Dargınlık demedim iki gözüm, dalgınlık dedim. Yani pek düşüncelisin!

Karagöz: Hay hay! Duvarın güneşi yok... Sen duvarsın... Cık, bu olmadı!

Hacivat: Bunları bana mı söylüyorsun?

Karagöz: Güneşin duvarı yok...

Hacivat: Aklından zorun mu var?

Karagöz: Hakkı da boru yok, git Ali'den al!

Hacivat: Karagöz'üm iyi misin?

Karagöz: Ben iyiyim, sen nasılsın Hacı Cavcav?

Hacivat: Hâl hatır sormuyorum, yani aklın başında mı?

Karagöz: Köftehor benimle alay mı ediyorsun? Aklım göbeğim de değil ya, tabii ki başımda!

Hacivat: Pekâlâ, öyleyse neden garip şeyler söyleyip duruyorsun?

Karagöz: Anlayamadın mı? Şiir yazıyorum.

Hacivat: Hah hah ha!.. Hah hah ha!..

Karagöz: Gülme, patlatırım ha!

Hacivat: Aman Karagöz'üm beni çok güldürdün! Sen şimdi şiir mi yazıyorsun?

Karagöz: Sen yazmıyorsun diye kıskanma!

Hacivat: Kıskanmak değil efendim, sen güzel şeyler yaparsan ben de gururlanırım. Hem okuması yazması olmadığı halde güzel şiirler söyleyen pek çok halk şairimiz var. Var ama, sen bugüne kadar şiirle hiç uğraşmadın ki! Şaşırdım ben de o yüzden. Nereden çıktı şimdi bu şiir?

Karagöz: Televizyondan çıktı.

Hacivat: Ne! Televizyondan mı çıktı?

Karagöz: Televizyondan çıktı ya... En güzel şiiri yazıp gönderene çok para vereceklermiş Hacı Cavcav.

Hacivat: Efendim, şimdi anladım. Senin amacın başka!

Karagöz: Amacımdan sana ne? En iyi şiiri ben yazacağım.

Hacivat: Derece alanlara ne veriyorlar peki?

Karagöz: Her gece kalanlara bir kilo ispanakla, iki paket muşmula veriyorlar.

Hacivat: Dalga geçme cancağızım, yani en güzel şiire ne ödül koymuşlar?

Karagöz: Üç tane bülbül koymuşlar, birisi kaçmış.

Hacivat: Anlaşılan şiir yazacağım diye senin olan aklın da gidivermiş... İyice saçmalamaya başladın!

Karagöz: Güneş duvara küsmüş. Böcekler taşların gölgesini ısırmışlar...

Hacivat: Bu nasıl şiir Karagöz'üm?

Karagöz: Köftehor, sen ne anlarsın! Modern şiir bu! Oğlum öğretti, bana kitaptan şiirler okudu.

Hacivat: Yani önünde örnekler var, öyle mi?

Karagöz: Hay hay, önümde ördekler var, arkamda da kazlarla hindiler.

Hacivat: Hadi oradan pis dalgacı! Sen kim, şiir yazmak kim?

Karagöz: Ben de oğluma öyle söyledim? "Kitaplardan seç, altına benim adımı yazıp yolla" dedim. O da bana "Babacığım, sen çok güzel modern şiirler söylersin!" dedi.

Hacivat: Şiirlerini nereye yazıyorsun?

Karagöz: Aklıma yazıyorum, eve gidince de aynısını söylüyorum oğlum kâğıda yazıyor.

Hacivat: Hece vezniyle mi yazıyorsun? Yoksa aruzla mı?

Karagöz: Gece vezniyle yazıyorum.

Hacivat: O nasıl oluyor ki?

Karagöz: Gece çıkıyorum sokağa...

Hacivat: Ayla yıldızlara mı bakıp yazıyorsun?

Karagöz: Yok senin hayaline bakıp yazıyorum.

Hacivat: Öyle mi, çok sevindim bak! Ne yazıyorsun?

Karagöz: Hacivat'ı şöyle bir pataklasam, ne hoş olur gümbürdüsü!

Hacivat: Anladım ben. Sen serbest vezinle yazıyorsun!

Karagöz: Evet, kimse karışmıyor. Ben de serbest yazıyorum.

Hacivat: Efendim bu hece ile serbest dediğim şiir yazmakta kullanılan ölçülerdir. Oğlun anlatmadı mı sana bunları, durak var kâfiye var.

Karagöz: Nerede Sâfiye var?

Hacivat: Sâfiye değil, kâfiye... Yâni şiirde satır sonlarında bulunan ve söylenişleri birbirine benzeyen sesler. Kar, dar, gitar, baytar, katar, sarkar, nar gibi.

Karagöz: Hay ağzına sağlık Hacı Cavcav, ben sabahtan beri onları arıyordum. Dur hemen aklıma yazayım. Hıh yazdım. Bak şiirimi dinle şimdi!

Duvarın üzerinde kar
Dibinde nar
Akşam size geleceğim ama yollar dar
Benim çocuk balkondan sarkar
Nerde kaldı gönderdiğin baytar?

Hacivat: Heh heh he... Ömürsün vallahi Karagöz'üm. Anlaşılan sen vazgeçmeyeceksin bu işten. E, atalarımız ne demiş?

Karagöz: Ne demiş, ne demiş?

Hacivat: Cahile laf anlatmak deveye hendek anlatmaktan zordur.

Karagöz: Çok konuşan Hacivat'ın sonu da pataklanmak olur. Pata da küte, pata da küte...

-9.Bölüm Sonu-